

W1188P
Opole

85 st.

MS V 396
30/62 C

Augustinus de libero Arbitrio
lib: 3. cap: 35.

Non imputatur ad culpam quod
inuitus ~~refertur~~ ignoras, sed
quod quereere neglexis.

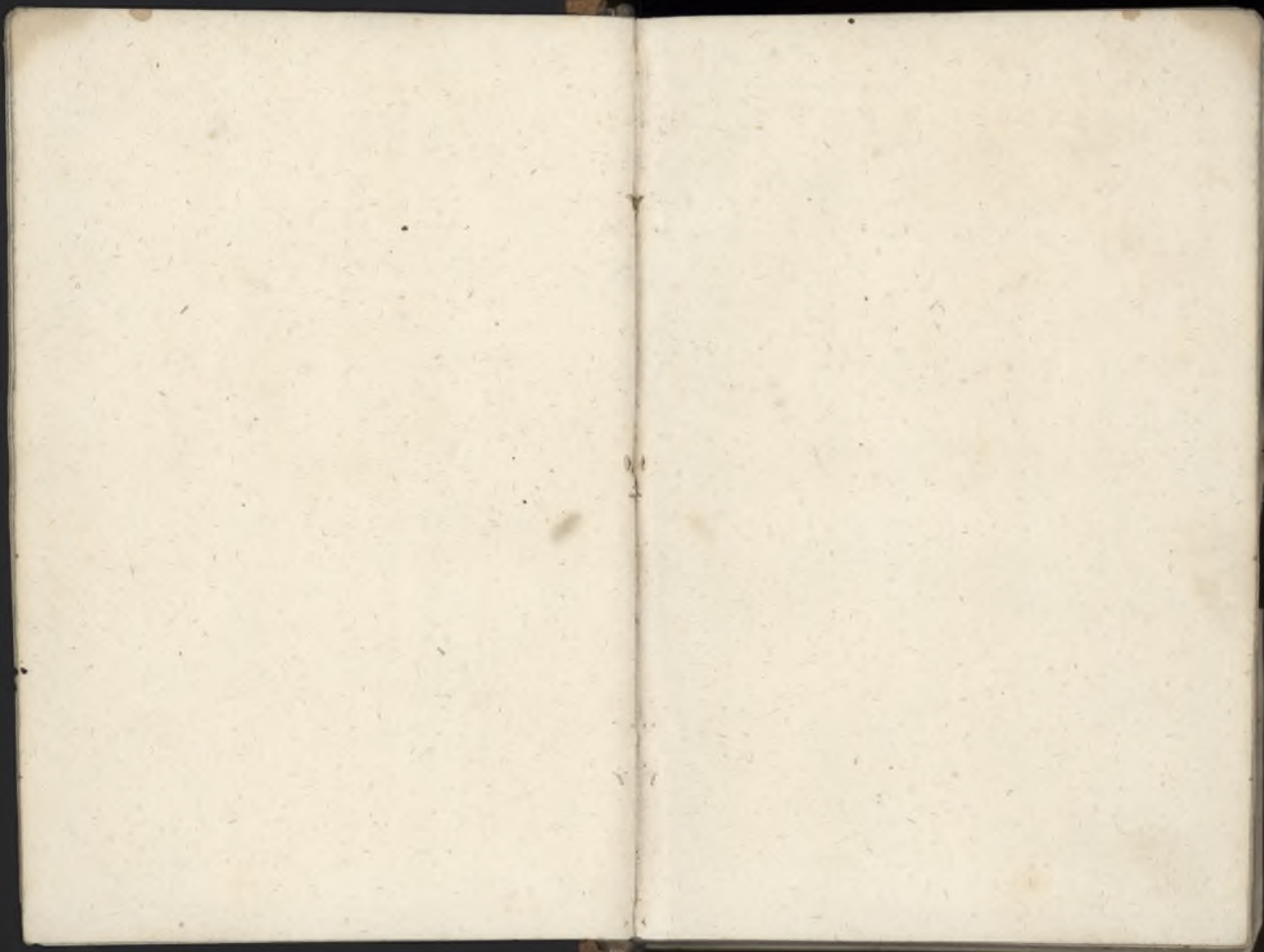
v. Gregorius.

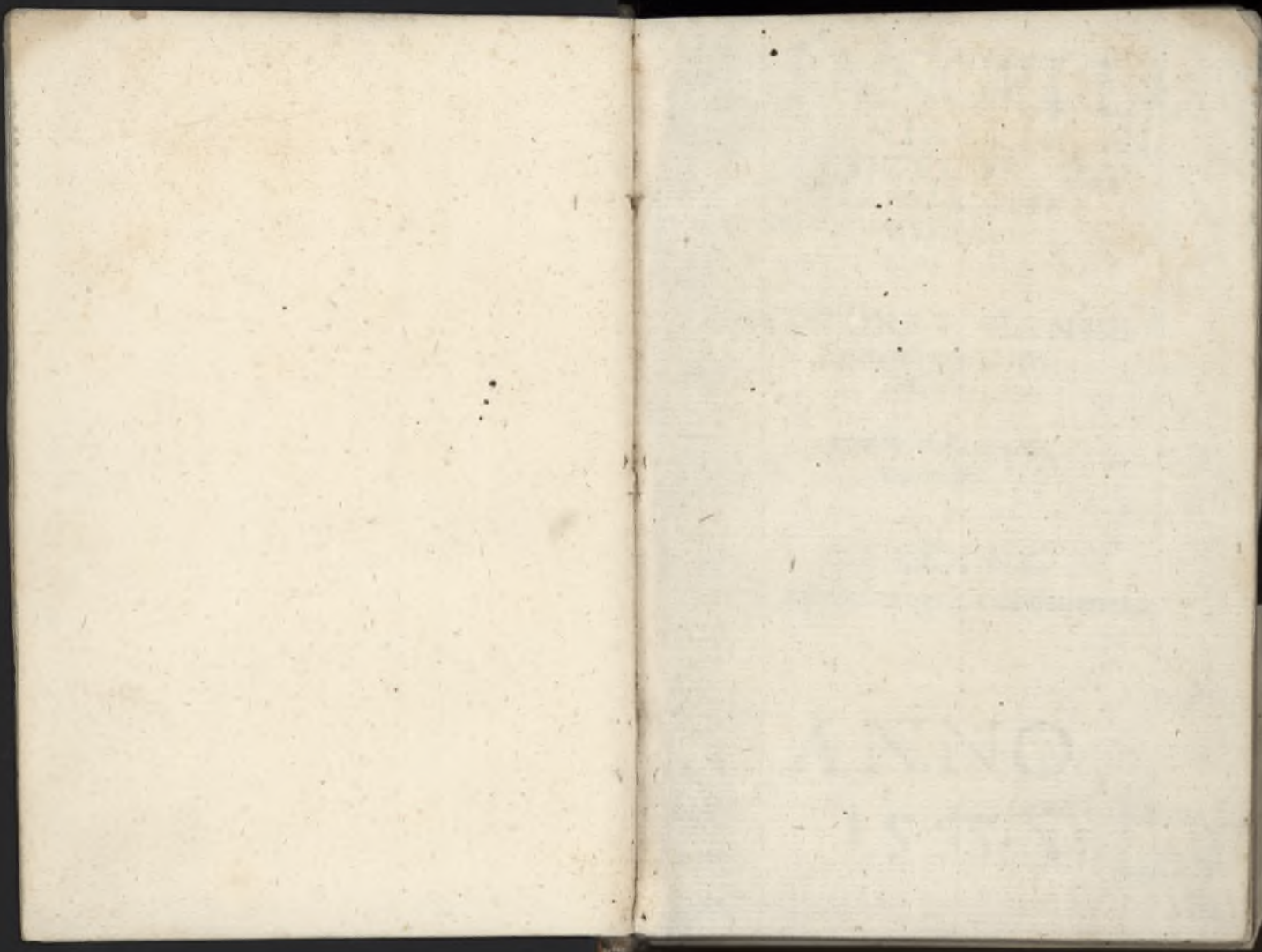
Aliud e' nesciū' s'c, aliud n'c
leire nolū' s'c.

151

EVANGELIA
DOMINICALIA IN
VERSICVLOS EX
TEMPORALITER
VERSA.

AVTORE IOHANNE
Spangebergio Hers
delliano.

Apud Northusianos uerbi
Dei ministro.

Pfal. LXXXIX.
Beatus populus qui scit iubilationem.

ANNO
1555.

Daniel Kramnick
1571
1569

EVANGELIA

Δισκοῦ, Ex uerbis Euangelij. Marci I.
Resipiscite & credite Euangelio.

*Heus miseri & fontes resipiscite credite Christo,
Atq; Euangelicum concelebrate melos.*

Τετραδισκοῦ, Ex uerbis Euangelij, Math. XI
Venite ad me omnes.

*Heus agite ô miseri duro sub pectore pressi,
Ad mea ueloci currite sancta pede.
En ego felici uos exaturabo quiete.
Et superum in cœtu premia digna feram.*

MODESTO ET STUDIO
SO. ADOLESCENTI IVSTO IO
næ, optimi uiri D. Doctoris
Iusti Ionæ filio. S. D.

AMETSI CHAR
rissime Iuste parentem ha
beas domi, cum pium, tū
eruditum, cuius ingenis
um, studia, mores, ora
tionis deniq; splendor, &
felicissima copia ubiuus terrarum relucet,
Sisq; ea in urbe, ubi uidere licet homines in
signes, audire pios, conuersari eruditis et in
omnium rerum scientia peritissimis, a quib
bus semper & melior & eruditior abire po
tes, ut profecto nō opus fuerit, me tuis stu
dijs calcaria adhibuisse, qui alias in bonarū
literarum studio sponte decurrere soles,
Propter multa tamen parentis tui optimi
uiri erga me beneficia, & ob singularem tuā
in bonas literas diligentiam, non potui ces
sare, quin meam erga te uoluntatem munes
re aliquo declararem, Idq; potissimū ea de
causa. Nam quum parens ante annos ali
quot ob pestis furorem ageret in patria, ual

A ij de

de mihi placuit tua indoles, & quoties tene-
nellum tuum contemplerer uultum, his
uerbis omnia tibi semper fausta precabar:
Macte puer uirtute animi comitare paren-
tem. Nec prorsus sane me fefellit ista pre-
catio. Quare cum uideam te nunc summa
nauare operam in omni disciplinarum ge-
nere, uolui quoque hoc munusculo te ad sa-
crarum literarum studia inuitare, ut aliqua
do Deo propitio aequus filius patrem, Po-
eta poetam, Theologus theologum. Non
hic offendes fateor, quod Maronis oleat
lucernam. Extemporarium est quod dono,
quod horis quasi succisuis, cum interquies-
cere omnino non licuit, potius effudi quam
edidi. Proinde quantum fieri potuit, ad
Euangelistarum uerba proxime accessi, quas
re nec multum quoque peregrini ornamentum
infarciui. Tu quicquid hoc est, optime
adolescens, boni consule, & uale. Northus-
sæ 1538. Primo Nouembris.

Ioannes Spangeberg.

DOMI

DOMINICA PRIMA AD- VENTVS DOMINI.

Matthæi XXI.

Christus ubi cliuum montis conscendit oliuæ,
E socijs binos mittit, quibus ista profatur:
Ite in castellum, quod coram cernitis, ite,
Hic Asinam & pullum solitum ad prescepe ligatos
Inuenietis, ait, confestim adducite, Si quis
Forte rogat, uestro narrate opus esse magistro,
Mox dimittet eos. Hi iussa fideliter implent,
In biuio soluunt pecudes, De astantibus unus
Quid facitis dixit soluentes pullum asinamque
Illi, ut prædocti, dicunt opus esse magistro,
Adducunt, uestemque locant, præbentque sedendum
Obuia saluifico recinit plebs cantica Christo,
Et uirides refecat frondes, terramque coronat
Floribus, & magna Christum cum laude salutat.
Quaque iter est Christo, populi exultantis amictus
Sternitur, & pueri Dauid de germine regem
Ore canunt, ducuntque choros, geminantque triumphos,
Gloria in excelsis, pax in caelestibus aulis,
Nomine qui uenit in Domini, rex sit benedictus.
Sic Solymorum urbem Christus penetrauit a fello,
Et templum ingressus docuit mandata parentis.

DOMINICA II. ADVEN-

tus. Luca XX.

IN Sole & Luna & Stellis ingentia fient
Prodigia, in terris populi pressura timentis,
Præ sonitu & magno tabescent equoris aestu,
Tunc ueniet Christus iudex in nubibus altis,
In uirtute Dei, atq; in maiestate potenti,
Hæc ubi signa aderunt, oculos attollite læti,
Respicite, atq; meis sursum qui fidentis armis,
Nam uestra in cælis & uita salusq; propinquant,
* Sicut ubi uicus uernali germinat aura,
Non procul æstatis declarat adesse decorem,
Sic satis ostendunt ea signa nouissima mundi,
Et prope adesse Dei regnum immortale potentis,
Omnia transibunt, semper mea uerba manebunt.

DOMINICA III. ADVEN-

tus. Matth. XI.

Vinctus Iohannes cum facta audisset Iesu,
Discipulos misit binos, qui talia promant:
Tu ne pios homines uenisti soluere Christee
An post hac superest aliam sperare salutem?
Ferte, ait hæc uestro, Christus responsa magistro,
Lumina cæca uident, uox redditur optima mutis.
Incedunt claudi, surdis referantur & aures,
Lurida lepra fugit, defunctaq; corpora surgunt,

Paupera

Pauperibus uite æternæ bonâ nuntia dantur,
Et felix fuerit qui non offensus in illo.

Hinc ait ad populum Christus: quid quaeso uidere
Mollibus indutum incultas uenistis in oras?
Mobilis hic non est quæ à uento agitur arundo,
Hic uerus uates, de quo dixerere Propheta,
Quem Pater ante suum completo tempore gnatum,
Præmittit formare uiam, reuocare uagantes,
Dico etenim uobis: Inter natos mulierum
Maior in hoc mundo surrexit nemo Iohanne.

DOMINICA IIII. AD-

uentus. Iohannis I.

Iudei à Solymis templi misere ministros,
Querere Iohannem, num sit Christus uel Helias,
Aut aliquis uatum? Respondit: uox ego clamans,
Dirigite heus callem Domino. Sit recta uiarum
Semita, mox aderit Christus dominusq; Deusq;
Cur, igitur dicunt: si non Christus uel Helias,
Abluis omnigenam sacro Baptismate plebem?
Reddit Iohannes, maculas in flumine purgo,
Sed medius uestrum stetit, hic spiramine sancto,
Et flammis hominum purgabit pectora spurca,
Cuius uincla pedum non sum contingere dignus:
Bethbarã conspexit fasta hæc ad Iordanis amnem.

A 4 IN

IN NATALICIIS CHRISTI

sti, Lucae II.

Miserat edictum subiecta per oppida Caesar,
Et redigi in scriptis totum mandauerat orbem.

Ergo omnes ibant nomen censumq; daturi
Præsidiibus, uenit ad Davidis moenia Ioseph
Coniuge cum grauida, mox isto in tempore Christus

Nascitur intacta Maria de uirgine Iesus.

Suscipit infantem mater, pannisq; uolutum

In presepe locat, iumentorumq; sub ora.

Hac regione pecus uigiles tenuere per arua

Pastores, caelo quibus Angelus astitit alto.

Ponite corde metum, dixit, noua gaudia porto.

Nam uobis hodie est natus Davidis in urbe

Saluator mundi, uobis hoc sumite signum,

Infantem uili cinctum inuenietis amictu.

Illico diuorum se adiunxit turba canentum:

Gloria in excelsis sit summo aeterna parenti,

Pax noua terrigenis, bona semper ubiq; uoluntas.

Coetus ut angelicus caeli secreta reuulsit,

Pastores Bethlehem ueniunt, puerumq; iacentem

Cum matre in stabulo offendunt, pannisq; uolutum

Vndiq; mox tanti spargunt miracula facti,

Laudantesq; Deum uoto, in sua septa redibant.

DO

DOMINICA NATIVI

tatis. Lucae. II.

Mirantur Christi senioris dicta parentes,
At benedixit eis, matriq; infanda canebat:

Heus puer iste tibi sletus lachrymasq; cibit,

Huius ad aspectum multi surgentq; cadentq;.

Huic populo insandum contradicetur ab omni,

Perq; tuum pectus gladius transibit acutus,

Idq; ideo ut cordis multorum occulta patefant.

Anna aderat longæua, Deo quæ coniuge functo

Sedula seruiuit templo noctesq; diesq;.

Hæc Christum agnouit, cunctisq; inculcat Iesum:

Omnibus expletis, patrios petiere penates.

Et puero accreuit sapientia summa parentis,

Omniaq; in uultu & uerbis, ueneranda nitebant.

CIRCUMCISIONIS

Domini. Lucae II.

Iam pueri octauam uoluebant sidera lucem,

Indigene iuxta morem legesq; paternas,

Infantis pueri, genitalia membra secantur.

Impositumq; illi est præclarum nomen Iesus,

Quod quondam Mariæ prædixerat Angelus alto.

EPIPHANIÆ.

Mathei. II.

A S CUM

Cum ferus Herodes Regalia sceptrā teneret.
En noua ab Eoo præclari luminis orbe
Stella magos duxit, Christi ad præsepia nati.
Hierusalem ueniunt, sese uidisse fatentur
Stellam regalis pueri, stupet impius, & mox
Pontifices uocat & Scribas, scrutatur ab illis,
Quod Christi natale solum: quo sanguine cretus?
Illi confestim monstrant uatemq; locumq;
Clam uocat ille Magos, scrutans bene tempus & horam
Syderis exorti, hinc Christi ad cunabula mittit,
Callidus, & rabido seruans sub pectore uulpem,
Ut regem audierant, pergunt Dauidis ad urbem,
Tecta subintrantes Christum reuerenter adorant,
Qui postquam puero nato tria dona dedere,
Aurum, Thus, Myrrham, Regiq; hominiq; Deoq;
Responso in somnis acceptus ælitus, inde
Ad patrios aliud per iter redire penates.

PURIFICATIONIS

Mariæ, Lucæ II.

Purgari genitrix ueterum de more uolebat,
Attulit in templum ueneranda puerpera Christum,
Munera pro gnato pullos de more columbæ
Obtulit hæc inopum fuerat tunc hostia matrum,
Ecce fuit Solyma senior uenerandus in urbe,
Vir pius expectans populiq; suamq; salutem.

Huic

Huic responsa dedit de cœlo spiritus almus.
Non se uisurum mortem supræmāq; fata,
Ni prius aspiciat mortale in corpore Christum.
Pneumatis hic monitu sacras inuiserat ades,
Et puerum allatum tremulas accepit in ulnas,
Dulce Deo carmen sincero pectore promit.
Nunc pater alme tuum dimitte in pace ministrum,
Vidimus his oculis & contrectauimus ulnis,
Christum, quem populo statuisti in carne uidendum,
Ut noua lux foret, & Iudæa gloria plebis.

DOMINICA I. POST

Epiphaniæ, Lucæ II.

In puero postquam bis sex abiere decembres,
Ad festum Paschæ de more iuere parentes,
Intrabant sanctum dulci de pignore templum.
Completis sacris patriam petiere parentes:
Sed puer in templo diuino numine mansit,
Doctoresq; docens tenuit problemate legis.
Anxia tres illum genitrix noctesq; diesq;
Inter cognatos quærit per rura, per urbem,
Tertia lux postquam redijt, quærentibus ultro
Sese offert templi in medio, tum talia satur:
Quid precor his lachrymis mæstis me quæritis, an non
Que facienda mihi, uestras peruenit ad aures?
Sic ait, & patrios petijt cum matre penates.

DO,

DOMINICA II. POST

Epiphania. Iohan. II.

Festa Galileis genialia aguntur in oris,
 Cum socijs aderat Christus, sic mater Iesu
 Deficiente mero, gnatum sermone precatur,
 Et queritur sponso uini nihil amplius esse.
 Quid mihi ait tecum? mea nondum uenerat hora.
 Sed genitrix duris nihil est exterrita uerbis,
 Heus agite ô famuli, quæ uobis iusserit, inquit.
 Vascula sex illic fuerant de more reposita,
 Hæc insit Christus compleri largiter undis.
 Imperio serui parent, & uascula complent,
 Nec mora Christus ait: haurite & porgite poculum
 Architriclino, qui dum gustaret hiachum
 Tam dulcem, ignarus rerum culpauit acerbè
 Sponsum, quod uinum seruauit dulcius usq̃.
 Tam primum cœpit Deus inotescere mundo.

DOMINICA III. POST

Epiphania. Matthæi VIII.

Montis in abrupto quum declamasset Iesus
 Scandit in apricos turbis comitantibus agros.
 En miser occurrit gemitu leprosus acerbo,
 Procidit ante pedes Domini supplexq̃ precatur
 Me pie præceptor, si uis, mundare, ualebis.
 Christus ait: mundare uolo, si mundus, abito,
 Atq; Sacerdoti te ostendas more uetusto.

DO

DOMINICA IIII. POST

Epiphania. Matthæi VIII.

In nauim Christus socijs comitantibus intrat.
 Tum pelago descendit hyems, tum uentus & undæ
 lutu uerere, ratem medijs in fluctibus urgent.
 Nauis in æquoreis titubat quassata procellis.
 Interea in puppi somnum carpebat Iesus.
 Discipuli accedunt timidi, Christumq̃ precantur:
 Heus bone præceptor, num tanta pericula cernis?
 Num tibi de nobis cura est? exurge Magister,
 Aequoris irati nos turbine libera ab omni.
 Christus ad hæc: quam parua, inquit fiducia uobis?
 Surgit & Aeoleis uentis timidisq̃ procellis
 Imperat, & solo uerbo tumida æquora placat.

DOMINICA V. POST

Epiphania. Math. XIII.

Ruricole simile est regnum cœlestis serenti,
 Qui bona fecundis committit semina glebis,
 Sed cum nocte silent homines inimicus agello
 Infelix lolium & steriles inspergit auenas.
 Iam spicata ceres, lolio uiciata, resurgit,
 Compellant serui dominum, mirantur, & aiunt:
 En bona fecundæ mandasti semina terræ,
 Unde igitur lolium & steriles dominantur auenæ?

Respon

Respondit placido dominus sermone: sinamus
Crescere cum lolio frumentum, at tempore messis
Exuri lolium connexo fasce iubebo,
Plenaq; triticea complebunt horrea messes.
Verba quid hæc signent, clarè depromit Iesus.
Filius est hominis qui mandat semina terræ,
Mundus ager, semen sincerum turba piorum,
Infœlix lolium seducti Dæmonis arte,
Hostis ad hæc demon, est messis terminus orbis,
Spirituq; chori messores atq; ministri.
Hos pater omnipotens mundi sub sine iubebit
Colligere è regno errores & scandala Christi,
Sed iusti ut solis fulgebunt splendor in astris.
Et capient summi cœlestia gaudia regni.

DOMINICA SEPTIMA

gestine. Matth. XX.

Manè viros operum conducere uinitor ibat.
Et quos offendit pacta mercede laboris.
In fundum prodire iubet, sic fecerat horis
Et reliquis, & quos offendit, abire iubebat.
Phœbus ubi undecimam cursu perfecerat horam,
Offendit similes, duro quos increpat ore,
Quid precor hic tota torpetis ad ocia luce?
Illi confestim, quia non conduxerit ullus,
Ite ait extemplo mea nunc uineta colendum

Præstabo

Præstabo & uobis, fuerint quæ premia iusta,
Et iam ceruleis Titan dimergitur undis,
Conductos seruos uocat, & sua præmia reddit.
Omnibus æqualem mercedem uinitor addit.
Primi indignantur, similes quod fecerat illos
Extremis, dominum culpantes murmure magno
Huic aurem imprudens animum qui culpât herilem,
Heus age quæ tua sunt tibi tollito, uinitor inquit:
An mihi non liceat dare, quæ uolo, munera cuiq;
An quia ego ingenuus, tu oculis non respicis æquis?
Sic primi extremi fient sub iudice Christo.

DOMINICA SEXAGESIMA

simæ. Lucæ VIII.

Iam turba passim cunctis de finibus adsunt,
Tota ex urbe fluunt populi, & stant littora circum;
Confestim è nauis depromit talia Christus:
Ruricolæ Regnum simile est cœleste fideli,
Optima qui proprio commendat semina ruri.
Pars cadit in calles, anibus præda ista futura est.
Aut conculcatur pedibus pecudumq; hominumq;
Pars in petrosam glebis sitientibus agrum,
Hæc ad feruorem tabescit portio solis,
Pars inter spinas, lappas, tribulos & arenam,
Hanc spinosus ager spinarumq; obruit horror,
Sed quæ fugiferis mandantur semina glebis

LUXUS

Luxuriant plena multo cum scenore fruge,
Discipuli, istorum quæ sint arcana, rogabant.
Sunt data nosse, inquit, uobis mysteria regni,
Sit satis exemplis alijs uulgaribus uti:
Ne si crediderint, cœli potiantur honore,
Accipite ergo animis, quis sit de semine sensus,
Quod cadit in callem, uerbum est, quod carpitur aure.
Sed rapit auditum uacuo de pectore Demon.
Quod cadit in petram carnali carpitur aure,
Et tamen in cordis nunquam diffunditur aures.
Nam si aduersa premunt, mox à pietate recedunt.
Quod cadit in spinas, conspurcat auara uoluptas,
Et cura tristes, & opum furiosa libido.
Quod cadit in pinguem scelici sidere terram.
Hi sunt iucundo qui captant pectore uerbum,
Omnigenosq; parit uirtutis robore uirtus.

DOMINICA QVINQVA,
gesima. Lucæ XVIII.

Bissenos clam discipulos assumpsit Iesus,
Ecce modò Solymas, inquit, conscendimus arces,
Filius hic hominis, quicquid scripsere Propheta,
Strenuus implebit, manibus tradendus iniquis
Scribarum, procerumq; feret conuitia multa,
Affixusq; cruci mortem patietur acerbam,
Post triduum nigro uiuus remeabit ab orco.

Nec

Nec mora, cum ueniunt ueteris Hierichuntis ad arua,
Et sedet ad callem infelix mendicus, & orbus
Luminibus, populo sic prætereunte rogabat:
Quid sibi tanta uelint commertia plebis euntis?
Dixerunt illi, quia pertransiret Iesus,
Mox miser in tales uoces prorupit: Iesu,
Progenies David, miseri miserere precantis.
Sed cum clamantem argueret, quæ turba præibat,
Quæq; sequebatur, uerbis magis instat eisdem:
Heus bone Christe precor, miseri miserere precantis.
Quid tibi uis fieri? promit Saluator, at ille:
Rabuni ut uideam, Tum Christus: respice, dixit,
Te tua certa fides fecit saluum atq; uidentem,
Confestim uidit, dominumq; secutus Iesum est,
Et cecinit domino plebs toto pectore laudes.

DOMINICA QVADRAGE,
sima, Inuocauit. Mathæi IIII.

In desertum agitur Christus, stabula alta ferarum,
Ut fallax habeat tentandi spiritus ansam,
Quadragesima esu caruit noctesq; diesq;
Esurijt tandem: mox hunc Tentator adibat,
Heus, ait, æterni es proles si uera parentis,
Dic lapides isti ut panes alimentaq; fiant,
Christus ad hæc: Scriptum est, non solo in pane ciboq;
Viuu homo, at uerbo quod manat ab ore tonantis,

B

Tunc

Tunc assumpsit eam uersuto pectore Dæmon
 In Solymas arces ducens Templumq; Stonis,
 Thurecremi hunc statuit præcelso in culmine templi,
 Heus, ait ætheres es proles siuera parentis,
 Aëra per uacuum te nunc demitte deorsum,
 Scriptum est cœlitibus de te mandasse parentem,
 Vt manibus tollant, perq; omnia deuia ducant,
 Ne quando ad lapidem possis offendere plantas:
 Christus ad hæc: memini sic scriptum in lege tonantis,
 Non temere summum debes tentare tonantem.
 Rursus in excelsum rapit hunc per nubila montem,
 Momentoq; breui ostendit mundi omnia regna,
 Hæc tua sint dixit, si me reuerenter adores,
 Poplitibus flexis, Tunc uerbis Christus acerbis,
 Vade Sathan, scriptum est diuino in codice legis,
 Vt pius æthereum dominum reuerenter adoret.
 Seruiat huic soli, recinat quoq; uota precesq;
 Dæmone sic pulso, concessit cœlica turba.

DOMINICA REMINI-
scere. Matthæi XV.

SYdonis atq; Tyri partes intrauit Iesus,
 Ad cuius plantas Cananæ semina stirpis
 Voluitur, & precibus Christum interpellat amicis
 Heus domine, & fili Dauid, miserere precantis,
 Nam male torquetur mea gnata à dæmone scuo,

ille

Me nihil lacrimis, misera nec uoce mouetur,
 Discipuli accedunt precibus lenire tacentem.
 Heus pie clamantem post nos dimitte, precamur.
 Christus ad hæc: Sum missus, oues quas perdidit error,
 Colligere, & uerbo cœlesti reddere ouili.
 Fœmina sed tacitum non deserit anxia Christum,
 Confer opem misere gnata, sic crebrius instat.
 Indignum est reddit: gnatorum sumere panem,
 Et dare sordidius canibus, spurcisq; moloſis.
 Est ut ais dixit mulier, tamen esca catellis,
 Sunt micæ domini, mensa tribuente cadentes.
 O mulier tua magna fides, respondit Iesus,
 Quod tibi uis fiat, nacta est mox gnata salutem.

DOMINICA OCULI.

Lucæ XI.

LAnguores hominum uarios curauit Iesus,
 Inter quos atrî congressu Dæmonis, orbum,
 Et lingua & uisu curauit Dæmone pulso,
 Mirantur turba mutum ut uidere loquentem.
 Pars miranda petunt cæli de culmine signa,
 Pars ditem pepulisse ferunt in principe auerni.
 Blasphemis istis multis respondit Iesus:
 In se diuisum Regnum uastabitur omne,
 Si Dis Plutonem pellit, sua regna peribunt,
 Si Sathanam, ut fertis, depello Beelzebub armis,

B

B

In quo Plutonem propellunt pignora uestrae
Si uerò in digito Domini depello malignum,
Certè in uos ueniet regnum patris omnipotentis.
Fortis ut armatus sua firma palatia curat,
Pace bona, in regno quæ possidet, omnia durat.
Fortior at ueniens prædam illi diripit omnem.
Qui non est mecum, contra me pugnat in armis,
Congregat & qui non mecum, dispergit & errat.
Spiritus infœlix humano à corpore pulsus,
Ut requiem inueniat deserta inculca pererrat.
Sed nullam offendens, hæc secum fatur, & inquit:
Vnde abij redeam: ueniens cum complice turba,
Ingreditur rursum, totumq; exturbat homullum.
Ultima sic fiunt peiora prioribus huius.
Cumq; ita turba sacro Christi penderet ab ore,
Extulit è populo ad Christum pia scemina uocem:
O fœlix uenter qui te portauit Iesu,
Et quæ suxisti diuinis ubera labris.
Imò beatus erit, dixit, qui corde fideli,
Audit uerba mea, & uita testatur in omni.

DOMINICA LÆTARE.

Iohannis VI.

TRans mare secessit Galileas Christus in oras,
Et deserta petens, populi comitante caterua,
Restituit quorum ægrotos uirtute superna,

Transis

Transit in excelsum deserta per inuia montem,
Cum socijs orans, tenera hic requieuit in herba,
Vidit ubi populi tantam uenisse cohortem,
Nec superesse cibum, turbam miseratus egentem,
Conuocat in cætum socios, dicitq; Philippo:
Quo precor ere daptes mercabimur: idq; loquutus,
Ut tentaret eum, nam quod facere ipse uolebat,
Iam dudum agnouit: Tum reddit ab ore Philippus:
Si nummos forsan numeres pro pane ducentos,
Non sat erit, capiat quod panis quisq; pusillum.
Tunc pius Andreas: Est hic puer, inquit, Iesu,
Qui geminos pisces & panes quinq; recondit
In gremio, at nihil est in tantam frangere plebeme
Tum Christus, satis est, inquit, discumbere turbam
Vos facite, in tenera confestim graninis herba.
Discubuere igitur tunc milia quinq; uirorum.
Suspiciens Christus cælum & genitore uocato,
Ipse duos pisces & quinq; ex ordine panes
Diuidit, & præstat socijs, Hi rursum in omnes
Donant, & dapibus cuncti satiantur opimis.
Colligere hinc Christus mandat fragmenta ciborum,
Ne percant, corbes mox quinos fragmine complent
Discipuli, hoc uiso, plebs toto erumpit & inquit:
Hic uere Vates ille est uenturus in orbem.

DOMINICA IVDICA:

Iohannis. VIII.

B 3

Qu

Quis precor ex uobis me criminis arguet actus?
Si uerum dico, mihi cur non creditis? inquit.
Audit uerba Dei, superum prognatus ab arce.
Contra fastidit, nigro qui uenit ab orco.
Vos Plutone sati contemnitis Enthea uerba.
Respondent rabidi: Nunquid benedicimus, actum
Te furij, atq; inferno Plutone creatum?
Christus ad hæc: non me exagitat furor impius orci,
Sed ueneror supplex cœlestem ex corde parentem.
Vos autem præter causam conuitia fertis,
A uobis temere prauis non ambio honorem,
Est pater in cœlis, qui me ueneratur, amatq;
Sed dico uobis: si quis mea uerba recondit,
Et memori ad uite metas in pectore seruat,
Non hic more hominum mortem gustabit amarant.
Tum rursum miseri: nunc primum agnouimus, aiunt.
Te furij actum. Namq; occubere Propheta,
Abrahamusq; senex, domini haud uulgaris amicus,
An tu illo infelix melior? Quem te facis ipsum?
Christus ait: si nunc me euezero laudibus ipsum,
Gloria nulla mea est. Pater est, qui me ueneratur.
Quem uos ut dominum colitis, sed pectore falso.
Ipse pater uester cupiebat corde fideli,
Ut posset spectare dies in tempore nostros.
Viderat exultans. Rabidi tum uocibus instant:
Quinquaginta aiunt, nondum compleueris annos,

Et

Et temere Abrahami uultus uidisse fateris?
Christus ad hæc: prior ipse fui quam Abrahamus adesset.
Tum subito ad lapides currunt ad saxa frementes,
Ut iacerent in eum. Tanta est insania gentis,
At sese abscondit Christus, templumq; reliquit.

DOMINICA PALMARVM. Vide Dominica Aduentus.

IN COENA DOMINI.

Luca XXII.

Accubuit Christus cum discipulis duodenis,
Inquit, iam dudum coenam hanc mihi corde sedebat
Sumere uobiscum, legemq; implere, priusquam
Terribilem patiar crudeli uulnere mortem.
Et pane accepto, post multa precamina frangit,
Et donat chara sanctissima munera turbae,
Accipite hæc epulas, et puro sumite corde,
Hocce meum est corpus, dixit pro crimine mundi
Quod datur in diram multo cum sanguine mortem.
A cœna calice accepto partitur in omnes
Discipulos, dicens: Hoc sanctum sumite poculum,
Hic meus est sanguis, pro multis qui redimendis
Fundetur populis editis, et noxam diluet omnem.
Hunc panem quoties, calicemq; bibetis,
Vos semper nostri memores estote laboris.
Pars superest capti, pars est exhausta laboris.

B

4

DO

DOMINICA PASCHÆ.

Marci Ultimo.

Sabbathum ubi festiua dies, transisset ab orbe,
 Matrone precio mercantur aromata magno,
 Manè sacrum Christi uenientes ungere corpus,
 En terram motus concussit protinus omnem,
 Angelus & Domini summo descendit olympo,
 Accedens lapidem tumuli de limine uoluit.
 Vt fulgur facies, ut nix præfulsit amictus.
 Præq; metu ueluti exanguies iacere ministri.
 Iamq; iter immense medium, secum ista loquuntur:
 Quis lapidem nobis deuoluet ab ore sepulchri?
 Et dum respiciunt, saxum uidere uolutum.
 Inrantes tumulum, è superis uidere sedentem
 In dextris iuuenem, niiseo uelamine comptum,
 Horrescunt uisu matres, quibus Angelus inquit:
 Ponite corde metum, lætosq; resumite uultus,
 Hoc scio quod Christum crucifixum queritis, Ecce
 Hic locus, hic fuerant sanctissima condida membra.
 Surrexit, uitamq; extincta morte recepit,
 Ite citi, atq; meis hæc dicite fratribus, ite.
 Ecce Galileas uos uos præcedet in oras,
 Hic dudum ut uobis dixit, spectabitis ipsum.

QVASI

QVASI MODO GENITI

Iohannis XX.

Christus ubi nigro uenit rediuius ab orco.
 In clausa trepidis confratribus astitit ade,
 Pace saluatos fratres confirmat, & inquit:
 Me pater ut misit, sic uos ego in omnia mittam.
 Fratribus hæc dicens, diuinum inspirat amorem.
 His uero Dydimus Thomas non adfuit horis.
 Ast alij dicunt redeunti, uiuere Christum.
 Ille ait: haud credam, uideam nisi uulnera ocellis.
 Atq; cicatrices tangam manumq; pedumq;
 Inq; latus Domini mittam digitosq; manusq;
 Iam rutilos octaua dies produxerat ortus,
 Cuncti aderant, Dydimusq; simul. Tum Christus Iesus
 Intrat in oclusas cælesti numine sedes.
 Constitit in medio uiuus, fratresq; salutat.
 Deinde ait ad Dydimum: tu nunc mea uulnera cerno
 Credulus, inq; mecum digitos latus infer apertum.
 Confestim Thomas procumbens poplite flexo:
 Tu pius, exclamat, meus es dominusq; Deusq;
 Christus ad hæc: postquam me uidisti, inquit, ocellis,
 Credis, nec dubitas: Sed terq; quaterq; beati,
 Qui sacris faciem præbent sermonibus aurem.

MISERICORDIA DOMINI.

Iohannis. X.

B 9

SHND

Sum bonus ille ouium pastor, uerumq; magister.
Qui pro discipulis, ouibusq; ouiumq; magistris
Sponte crucem subeo, mortem passurus acerbam.
At uerò infelix est mercenarius omnis,
Cuius oues non sunt propriae, uidet eminus hostem,
Atq; lupum in pecudes scuire, & sternere turbam.
Mox dimittit oues, fugit & per prata, per amnes.
Tum lupus imbelles agnos inuadit, ouesq;
Et lacerat, perdit, mactat, uorat, obruit, aufert.
Sum bonus ille ouium pastor, uerumq; magister.
Semper oues agnosco meas, & noscor ab illis.
Me pater ut nouit, charumq; agnosco parentem,
Sic agnosco meas, uitamq; miserrimus ultro
Pro grege commissò, per mille pericula ducam.
Sunt & oues alie non his ab ouilibus, inquit,
Quas reddam turbae uerbi uirtute priori,
Et facilem nostris praebebit uocibus aurem,
Sic quoq; erit tandem grex unus, pastor & unus.

IUBILATE.

Iohannis XVI.

Tempus erit, quo me iam non spectare licebit,
Namq; crucifixus moriar, condarq; sepulchro,
Post modicum rursus me uos spectabit omnes,
Nam uado ad patrem, ueniens rediuiuus ab orco.
His super attoniti fratres dixere: quid illud,

Quod

Quod dicit: modicum me non spectare licebit
Et rursus: modicum me uos spectabit omnes?
Quid loquitur certe nescimus. At ille ubi uidit
Attonitos fratres, ultro dubitantibus inquit:
Hesitat usq; meis cor uestrum in uocibus, aurem
Præbete, en uobis quæ sit sententia dicam:
Flebitis heu miseri, sed mundus iubila promet,
At lachrymas uestras Deus in pia gaudia uertet,
Ut mulier puerum cum parturit, instat & hora,
Sollicitis premitur curis, uarioq; dolore.
Cum uerò in mundum est enixa puerpera prolem,
Amplius haud meminit pressuræ gaudia propter,
Namq; homo foelicem lucis peruenit ad ortum,
Sic uos & lachrymæ sic pectora mœsta manebunt,
Cum me suspensum furca lustrabit alta,
Sed tamen in tantis non uos mea pignora linquam,
Nam rursus Stygijs surgam rediuiuus ab undis,
Vestraq; diuino solabor pectora uultu.
Illo gaudebit cor uestrum tempore rursus,
Et nemo à uobis uestra hæc pia gaudia tollet.

CANTATE.

Iohannis XVI.

AD charum uado, qui miserat ante parentem.
Sed nemo ex uobis, quo uadem equarit, at ista
Dicens, tristitia complui pectora uestra,

Expos

Expedit at uobis, ut regna superna reuisam,
Ad uos hinc cælo ueniet Paracletus ab alto,
Arguet hic ueniens totum de crimine mundum,
Nempe quod in Christum mundus non credit Iesum.
Iustitiæ & causa, quia cælica regna reuisam.
Iudicium & propter, quia princeps orbis & orci
Iudicium à Domino est iam adum passus Iesu.
Dicere adhuc uobis habeo per plurima, sed iam
Mæsti præ lachrymis, ea non portare potestis.
Spiritus adueniens ueri, uera ipse docebit,
Nam nihil à se ipso, sed cuncta audita loquetur.
Et mundo in toto quæ sunt uentura docebit,
Hic me præclarum faciet, mea uerba resumens,
Nam mea sunt quæcunq; parens habet, omnia nostra.
Propterea dixi, uobis mea suggeret orsa.

VOCEM IVCVNDITATIS

Iohannis. XVI.

Vera loquor, si quid petitis sub nomine nostro,
Ipse pater uobis tribuet de culmine cæli.
Hactenus in nostro nil quicquam nomine fratres,
Orastis, petite ut uobis sint gaudia plena,
Hæc dixi referens tanquam prouerbia uobis,
Tempus erit de patre palam cum dixero uobis.
Non dico uobis quod patrem sim petiturus,
Ipse etenim genitor credentes diligit omnes,

A patre

A patre in hunc mundum ueni, rursumq; relinquo.
Sordidum hunc mundum, & cælestia regna reuiso.
Ecce palam, dicunt, loqueris prouerbia nulla,
Nunc certò scimus, quòd noueris omnia Christe,
Nec tibi opus multis ut quis te interroget ultra.
Credimus idcirco te missum à patre superno.
Christus ad hæc inquit, modò creditis, imminet hora
Cum uos dispersi proprias fugietis in ædes
Hostica Iudeum domino inter tela relicto.
Sed non sum solus, pater est sine tempore mecum.
Hæc dixi, ut pacem in me habeatis semper amici,
Moror & anxietas uobis sunt orbe sub isto,
Fidite, ego mundum, Plutonem, & tartara uici.

IN ASCENSU DOMINICO.

Marci Ultimo.

In cælo & terra est mihi præstita cuncta potestas,
Me pater ut misit, sic uos ego in omnia mitto.
Ite ergo in totum uotis scelicibus orbem.
Iussaq; terrigenis nostra insinuate docentes.
Vos Euangelij bona nuncia promite cunctis.
Qui modò crediderit, fueritq; ablutus in undis,
In uirtute Patris, Gnatiq; & Flamini almi,
Saluus erit. Contra, qui non, damnabitur orco.
Hos, qui crediderint, confirmam hæc signa sequentur,
In uirtute Dei leuantes laruasq; fugabunt,

ES

Et uarijs linguisq; nouis mea iussa loquentur.
Toxica si biberint, dispendia nulla sequentur.
Et super egrotos orabunt, & bene habebunt,
Hæc ubi dixisset, cælos ascendit Iesus,
Et sedet ad dextram patris omnipotentis in alto.

DOMINICA EXAUDI.

Iohannis XV.

Cum ueniet cælo diuus Paracletus ab alto,
Quem pater ille meus nostro sub nomine mittet,
Spiritus hic uerax de me testabitur, & uos
Proinde mei testes eritis, per regna per urbes,
Hæc dixi, offendant ne pectora uestra procellæ,
Namq; interdicerit uobis & flumine & igni.
Tempus erit, quo uota putent præstare tonanti,
Si uos occidant, in promptu est causa, parentem
Non equidem agnoscunt, neq; me, neq; numina sancta.
Hæc retuli uobis si quando incommodet olim,
Vos meminisse uelim, quia prædixi omnia uobis.

DOMINICA PENTHECOSTES.

Iohannis. XIII.

Si quis in hoc mundo me pectore diligit imo,
Hæc mea seruabit præcepta & uerba salutis,
Diligit hunc contra pater, atq; ad eum uenimus,

Viscera

Visceraq; illius habitacula nostra manebunt,
Non mea uerba capit, qui me non diligit: & quem
Sermonem audistis, non est meus, imò parentis.
Hæc dixi uobis, mundo uersatus in isto,
Sed ueniens supra diuus Paracletus ab arce,
Quem pater ipse meus mittet, uos cuncta docebit,
Sugeret & uobis, quæcumq; hoc tempore dixi.
Ecce meam pacem do uobis, atq; relinquo,
Non qualem mundus, sed quam cœlestia spirant.
Ponite corde metum, tristesq; excludite curas.
Vado ego, sed reducem plausu excipietis amico,
Si quis amor nostri pulsaret pectora uestra,
Subsileretis item quod mundi lubrica linquens,
Ad Patrem uado, quia me sublimior ipse est.
Iam non multa loquar uobiscum, nam uenit ipse
Sordisflui mundi princeps, neq; ius habet in me.
Ut tamen agnoscat mundus, quia diligo patrem,
Et quod iussa Dei facio, iam surgite, eamus.

DOMINICA TRINITATIS.

Iohannis III.

Nocte sub obscura Nicodemus adibat Iesum.
Credo ait: à superis te te uenisse magistrum,
Namq; ea signa potest, quæ tu facis ædere nemo,
Ni Deus adsistat præsentis numine ab astris.

Christus

Christus ait: Tibi uera loquor, tu crede loquentis
 Nullus olympiacas poterit contingere sedes,
 Pristina ni capiat nascendi exordia rursum.
 Ille autem insolita turbatus uoce, profatur:
 Quis poterit ceptæ reuocare exordia uitæ?
 Num senior poterit matris prorepere in aluum?
 Rursum, & in lucem facili procedere partus?
 Christus ad hæc: Nisi quis sacro sit fonte renatus,
 Non heres fiet cœlestis & incola regni:
 Est caro quod natum est ex carne, ex flamine flatus
 Quo uult flat uentus, uestras delatus ad aures
 Personat, unde fluat, uel quæ in regna receptet,
 Incertum, hoc pacto geritur quoq; causa renati:
 Qui precor hæc fieri possunt: inquit Nicodemus,
 Respondit Christus: populi tu ductor, & ista
 Non sapiens en loquimur quæ sunt bona cognita nobis,
 Hæc quoq; testamur, Sed uos ea temeritis omnes,
 Si terrena ad eod conturbant pectora uestra,
 Quomodo credetis si cœlica dixero uobis?
 Astra petet nullus, nisi qui descendit ab alto.
 Filius ipse hominis rutilis qui præsidet astris.
 Vt Moses olim in desertis extulit anguem,
 Sic hominis gnatum tolli in sublime necesse est,
 Vt qui crediderit Christo, non tartara nigra
 Ditis, at æternam capiat post funera uitam.

DO

DOMINICA PRIMA.

Trinitatis, Lucæ XVI.

Diuces erat solitus uestiri murice & ostro,
 Quotidie assumens regali prandia luxu.
 En miser ante fores mendicus in urbe iacebat.
 Lazarus ulceribus multo quoq; uulnere plenus,
 De micis cupiens implere cadentibus aluum,
 Vlcers at illius fidi linxere catelli.
 Accidit ut tenues animam exhalareret in auras,
 Præsidio Angelico cœlesti adiungitur aula.
 Occubat & diues nigro mulctandus auerno,
 Cùm uerò in medio flagrans Acheronte iaceret,
 Abrahami in gremio mendicium uidit, & inquit:
 Magne pater miserere mei, miserere precantis,
 Lazarus huc ueniat, linguamq; refrigeret unda,
 Nam miser hoc uasto crucior sine fine camino.
 At senior: debes fili meminisse bonorum,
 Quæ tibi in hac uita sunt præstita scenore magno,
 Lazarus est contra satis oppressus iniquis,
 At nunc ille Dei præsentis numine gaudet,
 Tu uerò æternis semper cruciaberis flammis.
 Insuper inter nos est magnus hiatus, ut ad uos
 Qui transire uelint, nequeant, nec scandere rursum.
 Diues ait: Te quæso pater, fac ocius ipse
 Lazarus ut noti genitoris tecta subintret,
 Quinq; etenim fratres habeo, quibus ista loquatur;

C

H

Hi quoq; ne ueniant hæc in tormenta gehennæ.
Tum pater inquit: habent uatum documenta piorum,
Hæc capiant docta narrata fideliter aure.
Non pater ille inquit diues, sed si quis ab orco,
Venerit in mundum rediuuius, tum respicient.
At senior: si non credent Mosi atq; Prophetis,
Nec sanctis certe rediuuiis funere credent.

DOMINICA SECUNDA.

Luca XIII.

Fecit homo cœnam magnam, multosq; uocauit,
Et misit fidum cœna sub tempore seruum,
Ad cœnam ut iubeat cunctos properare uocatos,
Nam dapibus mensæ structæ sint largiter omnes.
Cœperunt pariter sese excusare uocati,
Primus agrum, dicens, emi, iuga quinque, secundus,
Tertius uxorem duxi, sic tenuitur hospes.
Commotus grauiter Dominus, uade ocius, inquit,
In uicos urbis, & quos offenderis isthic,
Adduc lori pedes, claudos, cæcos & egenos.
Factum est seruus ait, locus est tamen usq; relictus,
Tunc ait: ï properè, per publica septauiarum,
Vtq; epulis adsint, compelle intrare, paratis.
Hoc certè uobis dico, quòd nemo uocatus
Ex numero hoc tanto cœnam gustabit opimam.

DO,

DOMINICA TERTIA,

Luca XV.

AD Christū fontes properant, scelerumq; magistrū
Illius ut capiant æternæ uerba salutis
Murmurat impietas scribarum, & talia fatur:
Hic peccatorum conuiuia lauta frequentat,
Accipit inq; suam uilissima scorta cohortem.
Istis blasphemis respondit talia Christus:
Si quis pastor oves deserta per inuia centum,
Pauerit, atq; unam in scælici errore uagantem,
Nescius amittat, num certas deserit omnes?
Quærit & amissam in syluis per prata, per agros,
Siqua forte suis sese ferat obuia ocellis?
Quam si compererit, lætis complectitur ulnis,
Inq; humerum inuentam locat, atq; in ouile reportat,
Conuocat in cœtum uicinos, sicq; profatur:
Este hilares omnes, lætosq; resumite uultus,
Perdida nam dextro genio est ipsa reperta.
Et uobis dico, uos hæc mea prendite dicta:
Gaudia sunt superis, quoties peccator ad aras
Cõmissum deflet scelus, & pia numina adorat.

DOMINICA QUARTA,

Luca VI.

Vester ut in cœlis pater est pius atq; benignus,
Dans solem & pluuiam cunctis iustisq; malisq;.

C 2 Sis

Sic uos este pij erga omnes discrimine nullo.
Iudicium in fratres nolite expromere falsum,
Iudicium temerè dictum Deus arbiter odit.
Vt dimittantur peccata (remittite) uobis,
Donaq; præstentur uobis, date dona uicissim.
In gremium uestrum mensuram ex pondere iustam
Confertamq; dabit, qui lucida temperat astra.
Porro quam dabitis mensuram, hanc ferre necesse est.
Addidit his aliquot Christus Paradigmata uerbis:
Si quis fortè ducem nactus sit cæcus oberrans,
Incidit in foueam pariter dimerfus uterq;
Quid precor ipse uides festucam in lumine fratris,
Sed lignum interea proprio non sentis ocello?
Tolle trabem in primis, proprios qui turbat ocellos,
Hinc fratris minimam tollas de lumine aristam.

DOMINICA QUINTA.

Luca V.

AD Christum turbæ cunctis de sinibus adsunt,
Auribus ut capiant æternæ uerba salutis,
Ad mare conspexit binas in littore naues,
Nam piscatores purgabant retia palmis.
Que Simonis erat, subitis hanc gressibus intrat,
Et rogat ut ducat puppim à tellure pusillum,
Sicq; sedens populum longo sermone moratur:
Vt cessarat, ait Petro: duc æquor in altum.

Vosq;

Vosq; in capturam laxate uolumina lini.
Simon ad hoc: Totam noctem sudauimus unâ,
Nil tamen est captum, sed te mandante magistro,
Adq; tuum uerbum nassas laxabimus omnes.
Nec mora, comprehendunt multos in nomine Christi
Squamosos pisces, ruperunt pondera rete,
At fratrum auxilio naues implentur utræq;
Hæc ubi uidisset Petrus, mox poplite flexo,
Procidit ad plantas Domini, supplexq; precatur:
Heus procul hinc præceptor abi, peccator ego sum,
Nam stupor ex captu fratres circundedit omnes,
Hic quoq; Iohanni stupor accidit atq; Iacobo,
Et dixit Petro: Tu nunc exclude timorem,
Hactenus hamiuoros cepistis in æquore pisces.
Nunc homines uerbo Domini capietis Iesu.
Naubus in portum subductis omnia linquunt,
Et pariter Christum subito comitantur Iesum.

DOMINICA SEXTA.

Matthæi VII.

Monte sedens populum sic est affatus Iesus:
Ni pictas uestra est potior quàm Phariseorum;
Non certe ætherci capietis gaudia regni,
Audistis ueteris conscripta uolumina legis,
Si quis fortè hominis macularit sanguine palmas,
At ego dico meis: si quis confurgit in ira

C 3

Aduer=

Aduersus fratrem, ille luet sub iudice plagas,
Qui uerò in fratrem conuitia dira loquetur,
Consilio ille reus, Fatuum qui dixerit, ille
Inferni dignus flammis, stygiaq; palude,
Fac igitur, si quando feres tua munera ad aras,
Et memor hic fueris, tibi quod cum fratre similtas,
Isthic ante aras diuim tua dona relinque,
Et uade ad fratrem primùm, ueniamq; rogato,
Demum fraterno iam conciliatus amori,
Offer grata Deo tranquillo pectore uota.

DOMINICA SEPTIMA.

Marci VIII.

PLurima cum Christi penderet ab ore caterua,
Nec numero in tanto quod manducaret haberet,
More suo Christus turbam miseratus egentem,
Conuocat in cœtum fratres, & talibus infit:
Adficio super hac turba, quia tertia lux est,
Ex qua nulla sibi sumpsit alimenta ciborum,
Et si ieiunos in nota remisero tecta,
Deficient miserè præ longa ambage uiarum.
Vnde hanc quis poterit dicunt, satiare cateruam?
Discipuli, Christus quot panes inquit habetis?
Respondent septem, paucosq; ex ordine pisces.
Tum iussit populum per amœna uireta cubare,
Et panem accipiens post sancta precamina fregit,
Disci

Discipulisq; dedit, Donant hi rursus in omnes.
Sic qui aderant dapibus cuncta satiantur opinis,
Mox septem corbes panum de fragmine complent,
Discubuere autem tunc millia quatuor isthic.

DOMINICA OCTAUA.

Matthæi VII.

NE uos seducant, pseudo obseruate Prophetæ,
Qui ueste adueniunt ouium, sed corde luporum,
Fructibus ex proprijs uos agnoscetis eosdem,
Num quem de tribulis ficus? de sentibus uuas,
Collegisse unquam magno hoc uidistis in orbe?
Arbor queq; suos profert è stipite fructus
Nulla potest arbor putres bona reddere fructus,
Contra nec poterit fructus mala reddere dulces,
Namq; bonis gaudet semper bona fructibus arbor,
Et contra putres fructus mala parturit arbor.
Arbor que fructum non germinat, illa sucrum
Sentiet, & rapidum Phlegetontis perferet ignem.
Non omnis, qui me dominum uocat, astra subibit,
Sed qui iussa patris complebit corde fideli.

DOMINICA NONA.

Lucæ XVI.

Dispensatorem quidam prædiues habebat,
Quem fore inuidum certis rumoribus audit,

C 4 Hunc

Hunc uocat & tales depromit pectore uoces:
Quam male dispenses, en totus prædicat orbis:
Confestim ergo tui rationem redde laboris:
Non ultra poteris bona dispensare meorum,
Conscijs ipse sibi rapido sub corde uoluitat:
Hei mihi nunc quid agam: domini propellor ab æde,
Et fodere, & duros non possum ferre labores,
Et rursum uictum dimendicare pudebit.
Sed scio quid faciam, quum munere priuor herili,
Efficiam ut proprios sumant me in pace penates.
Exemplo Domino qui debent conuocat omnes,
Et partem laxat prudenter cuique bonorum.
Ad factum serui Dominus laudauit iniqui,
Quod tam prudenter Domini fecisset in ære.
Nam ualde sapienter agunt mundi huius alumni
Constandis opibus, uictu, rebusq; caducis.
Contra filioli lucis prolesq; Deorum,
Delicijs superum mercandis segniter instant,
Atq; ego diuitibus cunctisq; iniungo prophanis:
Ex fluxis opibus uobis hic reddite amicos,
Vos Deus ut superas post funera sumat in aedes.

DOMINICA DECIMA.

Lucæ XIX.

Christus ubi Solimam Saluator uideret urbem.
Confestim gemitu & lachrymis sic satur ob ortis:
O utinam

O utinam scires tibi quanta pericula restent,
Quæsisset hodie tractanda munia pacis.
Sed prob cuncta tuis nunc sunt abscondita ocellis.
Namq; dies uenient, quibus infensissimus hostis
Obsidione graui te cinget, & obruet armis,
Et uallo claudet fossisq; angusta uiarum,
Aequabitq; solo celsis cum manibus urbem,
Præcipitesq; dabit misere natosq; Patresq;
In te nec lapidem, nec condita, tecta relinquet,
Dura tuos tristes consumet ^{franget} media ciues,
Idq; ob eam causam, quod non cognoueris horam,
Qua te promissus ^{quis} inuisit ab alto.
Ingressus templum dum singula lustrat eundo,
Repperit hic turbam uenalia multa locantem,
Pars uendebat oues, pars comparat ære columbas,
Pars inhians auro mensas onerauerat ære.
Sed Christus facto præsentis ex fune flagello,
Hos mercatores sancta depellit ab æde,
Euertens mensas profuderat aris acruos,
Heus ait, exemplo procul hæc auferte prophani
Hæc aedes genitor sacris precibusq; dicauit,
Vos autem hic merces & sordida lucra parastis,
Fecistisq; illas lustra & spelæa latronum.

DOMINICA VNDECIMA.

Lucæ XVIII.

Conscendere duo spacioſi ad limina templi
Oratum, ut Domino perſoluant uota preceſq̄.

Hic peccatoris, Phariſæi hic nomen habebat,
Stabat & inflatus ſacras Phariſæus ad aras,
Deſpuit has demens tumido de pectore uoces.
Hinc tibi ago grates Deus, hinc tibi carmina dico,
Quòd non, ut reliqui, polluto pectore uiuo,
Non ſum periurus, non raptor, auarus, adulter,
Non etiam ueluti hic peccator publicus adſtans,
Grata mihi ſemper ieiunia ſancta ſuere,
Et decimas cunctis de rebus præſtiti opimas.
At miſer ille procul ſteterat peccator ab aris,
Tollere non oculos auſus cælumq̄; tueri,
Pectora ſed manibus tundens trepidantia dixit:
Tu precor alme pater ſupplex mea crimina dele,
Et mihi ſis facilis uenturæ mortis in hora.
Vera loquor uobis: redijt purgatus in ædes
Publicus ille ſuas peccator, ſed Phariſæus
Iniuſtus reprobuſq̄; ſuo in liuore manebat.
Omnis enim qui ſe tumidum facit, ima tenebit.
Et contrà, qui ſe minimum facit, altior ibit.

DOMINICA DVODECIMA

ma, Marci VII.

Finibus è Tyrijs & Sidone uenit Ieſus,
Ad mare quod fluctu Galilæas uerberat oras,

Ecce

Ecce loci iſtius homines foelicibus auſis,
Adducunt Chriſto ſurdum mutumq̄; rogantes,
Præbeat ut ſeſe facilem iuuet atq̄; miſellum.
Atq̄; illi imponat clementi numine palmas.
Nec mora, de turba Chriſtus ſubduxerat illum,
Et digitos ſacros ſurdas demiſit in aures,
Expuit & linguam tetigit, dein ſuſpicit aſtra,
Ingemuit tandem dicens illi: Hepheta, quæ uox
Perſonat Hebræis, Aperire, atq̄; auribus audi.
Confeſtim ocluſæ ſunt aures huius apertæ,
Et linguæ illius ſunt uincula quæq̄; ſoluta.
Et cepit ritè perfectas reddere uoces,
Id quoq̄; ne cuiquam dicant præcepit Ieſus.
Sed quantò ille magis uetuit, tantò amplius illi
Vndiq̄; collecti miracula tanta loquuntur,
Attonitiq̄; ſuper rebus præſentibus aiunt:
Heus bene cuncta pius fecit uirtute ſuperna,
Surdus auditum, mutis dedit atq̄; loquelam.

DOMINICA DECIMA

tertia, Lucæ X.

Foelices oculi quibus eſt conceſſa poteſtas,
Hic ſummi ſpectare Dei miracula Chriſti,
Multi etenim optarunt reges multiq̄; Prophetæ
Hos ſpectare dies, ſanctosq̄; audire lepores,
Protinus exurgens Legis Vatumq̄; peritus,

Tentabat

Tentabat Christum, tumidisq; ita faucibus inquit:
Quid faciam ut uitæ nanciscar dona magister?
Christus ad hæc: legis quid monstrat litera scriptæ?
Dilige (sic scriptum est inquit) ex corde Tonantem
Tota mente, animo toto, & conamine toto,
Deniq; par in amore tibi sit proximus omnis.
Christus ait, fac ista, seres post fata salutem.
Ille uolens iustum se reddere, dixit Iesu:
Scire uelim quis sit meus isto proximus orbe.
Christus ad hæc: Solima quidam descendit ab urbe
In Hiericho, hic gladios & uerbera dura latronum
Pertulit, & postquam spoliarunt uestibus illum,
Exanimis iacuit deserta per arua relictus.
Accidit hæc ut iter transfret fortè sacerdos,
Atq; illo uiso nihil est miseratus egentem.
Præterit & miserum insalubris Leuita relinquens,
Tandem iter hoc sinuli gressus Samarita profectus,
Viso homine ingemuit, dein uulnera sanguinolenta
Alligat, infundens oleum & uinum, huncq; reponit
Iumento, & stabulum elementi pectore ducens,
Protulit è loculis nummos, & talibus inquit:
Hunc hospes cura, & si quid donaueris ultra,
Me redeunte domum pro uiribus omnia soluam.
Fac age, quis tibi in his huic proximus esse uidetur?
Dixit: qui in miserum pietatem exercuit ipsum.
Hoc quoq; Christus ait facito, & penetrabis Olympum.

DO

DOMINICA DECIMA

quarta, Lucæ XVII.

Accidit ut Christus Solimam transfret in urbem,
Per Galæorum & Samaritum uenerat oras,
Dumq; intrat paruam socijs comitantibus urbem,
Occurrere decem scædali corpore lepra,
Hi procul astiterant, & magna uoce resultant:
Sis facillis nobis miseris præceptor Iesu.
Quos ubi conspexit Christus, respondit & inquit:
Ite Sacerdotum uos nunc ostendite turbis.
Nec mora, mundati sunt omnes inter eundem.
Vnus ubi uidit se mundum tabe cruenta,
Glorificans Dominum redijt, gratesq; peregit.
Hic fuit à reliquis spretus Samarita misellus,
Quem simul ut uidit Christus, respondit, & inquit:
Nonne decem fuerant mundati à pondere lepræ?
Quorū sum uerò abire nouem, Iudæa propago?
Ex numero hoc tanto est inuentus nemo uirorum,
Qui rediens domino grates daret altitonanti,
Glorificetq; Deum, nisi hic aduena: dixit & illi.
Surge, fides tua te seruabit, uade, ualeq;.

DOMINICA DECIMA

quinta, Matthæi VI.

Nemo potest dominis simul inseruire duobus:
Diliget aut unum planè, atq; odio alterū habebit.

Aut

Aut hunc contemnet prorſus, uenerabitur illum.
Mammonæ atq; Deo non inferuire poteſtis.
Quare agite hæc memori ſeruetis pectore dicta,
Non uos ſollicitet ueſtris, potuſq; cibufq;
Nónne cibo melior uita eſt, & murice corpus.
Reſpicite heus uolucres cæli, non ſemina terræ
Mandant, non ſudant, fruges nec in horrea condunt,
Et tamen in cæliſ ueſter pater educat illos.
Non igitur uolucres longe præcellitis omnes?
Quis ueſtrum proprijs cubitum queat addere membriſ?
Et cur uos macerat de ueſtribus anxia curæ
Reſpicite in campos, in prata & amœna uireta,
Candida quo pacto ſub cœlo lilia creſcant,
Non operi incumbunt, non nent, non flamina ducunt,
Vera loquor, quod nec ſalomon, qui floruit omni
Regali cultu, tam pulchro adſtatus odore eſt.
Nunc ſi gramen agri Deus hoc dignatur honore,
Quod quum hodie creſcit, rabido cras traditur igni,
Cur non id faciet uobis incredula turbæ
Non igitur maceret uos craſtina cura ciborum,
Aut potus ueſtriq; parant hæc omnia gentes,
Quin potius primum cæleſtia quærite regna,
Iuſtitiamq; Dei comprehendite, ſpemq; fidemq;
Omnia tum uobis addentur numine dextro.

DO

DOMINICA DECIMA

ſexta, Lucae VI.

IPſe Nain Chriſtus cum fratribus ibat in urbem,
Atq; ſequēbatur Iudæa copia plebis,
Vt uentum ad portas turbis comitantibus ipſas,
Ecce ſerebatur media deſunctus ab urbe,
Filius hic uiduæ fuit unicus, una ſaluſq;
Prodit & in funus lachrymans mœſtiſſima mater.
Et magnus ſequitur cætus iuuenumq; ſenuq;
Quam ſimul ut uidit Chriſtus miſeratus egenam,
Heus mulier, dixit, lachrymas effundere noli.
Hoc dicto acceſſit propius, tetigitq; grabatum,
Subſiterantq; uiri portantes funus, ad illum
Chriſtus ait: Iuuenis tibi dico, exurge. ſubinde
Qui deſunctus erat loculi inter ſepta reſedit,
Incepitq; loqui, & genitrici reddidit illum.
Hiſ ſuper attonitos rebus timor obruit omnes.
Glorificantiq; Deum magna cum uoce ſupremum.
In nobis uates surrexit maximus, aiunt,
Inuiſitq; ſuam Deus alto ex æthere plebem.

DOMINICA DECIMA

ſeptima, Lucae XIII.

INgreditur magni Phariſæi Chriſtus in edes
Ad manducandum, ſed ſtabat hydropicus iſibic,
Cumq; obſeruarent illum, reſpondit Ieſus:

Nónne

Nonne licet festis agrum curare diebus?
Vtq; tacent, hominem apprensū curauit Iesus;
Ac dimisit eum, post hæc respondit & inquit:
Si cadit in puteum bos, atq; auritus a sellis,
Nonne die festo pecori succurritis omnes?
Et nullum ad Christi potuerunt reddere uerbum.
Tum simile inculcat præsentibus atq; uocatis
Accubitum in mensæ quærentibus ordine primum;
Dixit: quum fueris ad prandia lauta uocatus,
Non primis accumbe locis, ne forte uocatus
Te melior, tibi sit surgendum, cumq; rubore
Postremum seruare locum cogaris in aula,
Extrema potius sedeas, mandesq; cathedra,
Vt ueniens dominus coram tibi dicat: amice,
In summum conscende locum, tum gloria magna
Hoc tibi erit coram simul accumbentibus ipsi.
Omnis enim qui se summum facit, ima tenebit,
Et contra, qui se minimum facit, altior ibit.
Huic quoq; Saluator, qui se inuitauerat, inquit:
Quando paras coenam uel prandia lauta, uocare
Cognatos noli, bona qui tibi reddere possunt,
Sed elaudos, cæcos, inopes tibi delige, qui non
Reddere habent, tibi sed reddetur in æthere summo.

DOMINICA DECIMA

octaua, Matthæi XXII.

Christus

Christus ubi uerbo Saducæos uicit, in unum
Conueniunt rursus Pharisei, Ecce unus Iesum
Prouocat ex illis, instructor legis, & inquit:
Heus, bone, quod magnū est mandatum in lege magister?
Christus ad hæc: Venerare Deum conamine toto,
Tota mente Deum, tota ui cordis amato.
Inde uelut te ipsum præsentem dilige fratrem,
His geminis pendet iussis lex atq; Prophetæ,
Ergo ita collectis Phariseis, rursus Iesus:
Quid uobis, inquit, de Christo in carne uideatur?
Dicite uos, cuius gnatus: quo sanguine cretus?
Respondent, illum Dauidis germine nasci.
Cur igitur Dauid uocat hunc dominumq; Deumq;?
Christus ait, cuncti mox obstupuerunt silentes,
Hocq; rogare die uerbum non amplius ausi.

DOMINICA DECIMANONA.

Matthæi IX.

Ingressus nauim Christus traiecit, & urbem
Appulit in propriam, mox adduxere iacentem
In lecto egrotum torpenti membra gerentem.
Cumq; fidem illorum firmam uidisset Iesus,
Heus animo esto bono fili, tibi crimina cuncta
Dimittuntur, ait. Sed tanquam indigna ferebant
Hæc scribæ, Christumq; nota blasphemia inurunt,
Sed scrutans renes & pectora, dixit Iesus:

D

Quis

Quis furor in uobis: cur hæc mala uestra fatigant
 Pectora: num leuius peccata remitteret totum
 Quam curare hominem, quam dicere surge, ualeq̄:
 Ut uerè agnoscat mundus, quam magna potestas
 Sit mihi in his terris, ægro to dixit Iesus:
 Tolle tuum lectum, & proprias te confer in ædes.
 Surrexit subito firmato in corpore gressu.
 Per mediam turbam populi admirantis abibat,
 Hinc laudes turbæ Domino cecinere, quòd alto,
 Tandem uirtutem mortalibus addidit ipsis.

DOMINICA VIGESIMA

Matthæi XXII.

Regnum cælorum simile est hymenæa paranti
 Regali gnato, missisq̄ per omnia seruis
 Compita, qui iubeant cunctos properare uocatos,
 Sed cuncti ad regis thalamos transire recusant.
 Post alios misit seruos, quibus ista profatur:
 Sese magnificè conuiuia lauta parasse,
 Altilia & tauros sumptu mactasse superbo.
 Illi neglectis dapibus diuersa subibant,
 Hic petit agrestis fumantia culmina uille,
 Ille suos quæstus, & grata negocia curat,
 Infantes reliqui seruos tenuere uocati,
 Et post probra neci male sana mento dedere.
 At rex commotus, misso agmine, perdidit illos:

Illorumq̄

Illorumq̄ urbem rapido succenderat igni,
 Hinc famulis dixit: Conuiuia lauta parauit,
 Sed quoniam indignos sese fecere uocati,
 Ite precor celeres per publica septa uiarum,
 Utq̄ epulis adsint ad nostra impellite tecta.
 Egressi famuli, quos offendere, uocabant,
 Iustos atq̄ malos, est nec locus usq̄ relictus.
 At rex ingressus conuiuia læta reuisit.
 Indutum quecundam polluto uidit amictu.
 Heus age cur ausus nostris succedere tectis?
 Ast ubi non potuit mox respondere, ministris
 Hunc iubet in tenebras mox præcipitare profundas,
 Illic stridor erit, fletus, singultus, & horror,
 Nam pauci electi multi licet usq̄ uocati.

DOMINICA VIGESIMA

prima. Iohannis III.

Regulus armipotens Galilæis uixit in oris,
 Cuius erat gnatus morbo uexatus acerbo,
 Hic precibus Christum supplex compellat Iesum,
 Ut gnatum ipsius morbo curaret ab omni.
 Christus ad hæc dixit: Coram nisi signa uidetis,
 Nulla fides uobis. Sed rursum Regulus inquit,
 Heus mecum bone Christe precor descende, priusquam
 Aegrotus fato gnatus decumbat acerbo.
 Vade domum, Christus, sospes tibi filius, inquit,

D a Credis

Credidit hic Christi uerbis, repetitq; penates,
En serui occurrunt, gnati cecinerunt salutem,
Mox genitor curæ scrutatur tempus & horam,
Atq; ubi cognouit quod tum dixisset Iesus:
Vade domum propere, sospes tibi gnatus in æde est.
Regulus ipse Deo cum cætu credidit omni.

DOMINICA VIGESIMA

Secunda. Matthæi XVIII.

Regnum cælorum simile est regi; hominib;,
Quem iuuat à proprijs rationem sumere seruis:
Ecce offertur ei seruus, qui multa talenta
Debebat, quem (cum non posset soluere) mandat
Vendi cum pueris, uxore, & debita solui.
Tum famulus Dominum prostrato corpore adorat,
Heus inquit, patienter age, me cuncta daturum
Debita polliceor, dominus miseratus egentem
Protinus absoluit, reddendaq; cuncta remisit.
Ille autem egressus conseruum offendit & inquit:
Mox tibi, quod debes, soluendum est, aut moriendum.
Hæc dicens miserum constricto gutture traxit.
Ille rogat ueniam supplex, seseq; sponpondit
Cuncta soluturum, sed nil ualuere precatus,
Inò manu iniecta conseruum in uincula misit,
Donec uel minimum per solueret ipse trientem.
Porro conserui quando hæc infanda uidebant,

Indo

Indolere, simul Regi; hæc omnia narrant.
Tum grauitè motus dominus: seruoq; uocato,
Heus ait, oranti tibi debita cuncta remisit
Perdite, non itidem cur conseruo faciebas?
Nec mora, uinxit cum tenebroso in carcere, donec
Ultima uel minimi reddatur portio nummi.
Et pater ipse meus, rutilis qui præsidet astris,
Sic faciet uobis, si non de pectore uestro
Imerit orantum delicta remittere fratrum.

DOMINICA VIGESIMA TERTIA.

Matthæi XXII.

Consultat rursus Pharisaica factio, Christum
Ut uerbis capiat, sumptoq; satellite regis,
Discipulos mittunt coram qui talia promant:
Scimus ueridicum te nunc uenisse magistrum,
Nec tibi de quoquam cura est, nec respicis ullum,
Dic ergo, an liceat nobis præstare tributum?
Ille ubi conspexit uapidi penetrabilia cordis,
Quid me uersuti, dixit, tentatis iniquè?
Oblatoq; auro, uisq; numismate census,
Cuius imago, inquit, cuius inscriptioe dicunt:
Cæsaris. At Christus mox intulit: ergo tributum
Reddite Cæsaribus, summoq; holocausta parenti.
Hoc dicto stupidi, cuncti illo abiere relicto.

D 3 DO

DOMINICA VIGESIMA

Quarta. Matthæi IX.

VNus primatum Christum reuenter adorat.
 Ab modo defuncta est mea filia, funus acerbum,
 Tu ueniens impone manum, tunc functa resurget.
 Haud mora cum socijs illum est comitatus Iesus.
 En mulier, fluxus quam bis sex torserat annis
 Sanguinis & totum in medicos profuderat aurum,
 A tergo accedens, sic credula cogitat: ô si
 Extremam Christi possem contingere uestem,
 Salua statim fierem: Tum Christus dixerat illi:
 Filia, ne trepida, tua te fiducia saluam
 Fecit, & extemplo steterat fons ille cruoris.
 Atq; ubi uenisset Christus primatis in aedes,
 Et populi audisset fremitum, uocemq; tubarum,
 Cedite mox, inquit, non est defuncta puella,
 Sed tantum placido deuicta sopore quiescit.
 Talia dicentem populus ridebat Iesum,
 Sed Christus pulsa turba, eiectoque tumultu
 Ingressus, dextram tenuit, dixitque puellæ:
 Filia, dico tibi confestim surge, ualeq;
 Protinus exurgit defuncta, cibumq; recepit.
 Rumor hic externas Christi manauit in urbes,
 Et populi summo laudes cecinere tonanti.

IN

IN DEDICATIONE

Templi. Lucæ XIX.

Ingressus uenit Christus Hierichuntis in oras,
 Ecce uir illustri Zacheus nomine fama,
 Et peccatorum Princeps, diuesq; potensq;
 Gestijt hic Dominum spectare, quis esset, Iesum,
 Sed sua præ turbis implere optata nequibat,
 Corpore paruus erat, quare præcurrit in agros,
 Et quod non habuit natura & corpore, supplet
 Arboris ascensu, quem cum uidisset Iesus,
 Heus Zacheæ, inquit, celeri descendito passu,
 Namq; tuas hodie diuertar oportet in aedes,
 Nec mora, festinans descendit, & excipit illum.
 Hec ubi uidissent Pharisei, murmura miscerunt,
 Quod peccatoris sceleratas isset in aedes.
 Stans autem Zachæus ait: Domine ecce bonorum
 Dimidium miseris & egenis præsto meorum,
 Si quem præterea lusi, cum scenore reddam.
 Christus ait: Domui huic facta est uirtusq; salusq;
 Filius Abrahami quod sit quoq; factus & heres,
 Venit enim supera Christus saluator ab arce
 In terram, ut quærat, quæ perdita, quæq; reducat,

Sit Deo gloria.

D 4 PRE

PRECATIONES (QVAS
VVLGO COLLECTAS

uocant) quibus utitur Ecclesia
diebus Dominicis, a
Ioanne Spangeb.
Carminē red-
ditæ.

Dominica I. Aduentus.

Heus age dirumpat tua diua potentia coelos
O pater, heus gnatum mitte benigne tuum,
Eripi ut è uicijs mereamur te duce cunctis,
Nostra quibus miserè saucia corda iacent,
Atq; ubi sunt cordis purgata piaculi nostri,
Migret in aethereos spiritus ipse choros.

Dominica II. Aduentus.

Excitet alme parens tua gratia pectora nostra,
Et uia sit gnato iusta parata tuo,
Huius ut extremum aduentum expectemus ouantes
Da tandem aeterna posse salute frui.

Dominica III. Aduentus.

Aure

Aure preces facili pater optime suscipe nostras,
Quæ sumus, & fusa nos tuare prece.
Et nostri horrendas illustra pectoris umbras,
Vt tenebris pulsus lux micet alma tuis.

Dominica III. Aduentus.

Heus age summe parens tua magna potentia mundo
Fulgeat, & nobis inclyte pastor ades.
Te duce sint nostræ purgata piacula culpæ,
Te duce sit rutilo mens socianda polo.

In Christi Natalitio.

Da famulis pater alme tuis mysteria gnati
Obsequio digno sic celebrare tui,
Vt noua credentes Natalis liberet omnes,
Quos uetus illaqueat criminis usq; iugum.

Dominica Natalis.

Ad tua uota parens actus sic dirige nostros,
Et nos fac placitum semper obire tuum,
Vt tibi per Christum meritos soluamus honores,
Qui satus intacta est uirgine uerus homo.

D , Epio

Epiphaniæ.

Summe parens cuius lux inclyta uerberat orbem,

Et pulsas tenebris sidera clara micant,

Quiq; tuum gnatum stella duce gentibus ortum

Monstrasti, & Christi paruula regna tui.

Perpetua concede tuis gaudere salute,

Et fac tranquillos semper habere dies.

Quodq; Magorum oculis adflasti & mentibus, illud

Splendidulum nostris cordibus adde iubar.

Dominica prima post
Epiphaniæ.

Vota Deus populi solita pietate capeffe,

Mansuescant nostra numina lesa prece,

Vt quid opus facto, puris spectemus ocellis,

Et duce te sanctum concomitemur opus.

Dominica secunda.

O pater omnipotens terræq; poli; creator,

Cuius ad hæc nutum machina tota tremit.

Tu nostras admitte preces clementer, & audi,

Et fac secure pacis habere dies.

Dominica

Dominica tertia:

Respice quàm fragilis nostræ est substantia carnis,

Et pater optatam cœlitus adfer opem.

Dominica quarta.

O pater in fragili qui tanta pericla carne

Vulnera, & arumnas, probra, cruceq; locas.

Quæsumus ut miseris præstes medicamen olymbo,

Quod nostris sanctam uiribus addat opem.

Tu mentes ægras & corpora fessa leuato,

Corpora letifero semisepulta thoro.

Vt quas ob culpam meruit mens conscia pœnit,

Te duce uincamus, desq; salute frui.

Dominica Quinta.

Custodi pater almae tuos pietate perenni.

Qui solus nostræ es portus & aura, ratis,

Vt qui spe sola diuina innitimur auræ,

Auxilium liceat semper habere tuum.

Dominica Septuagesimæ.

Vota tui populi clementer quæsumus, audi,

Et pie deuotas suscipe Christe preces,

Vt qui pro nostro delicto adfligimur, in te,
Abluti eternam percipiamus opem.

Dominica Sexagesimæ.

Conspicis alme parens, quàm sit nostra actio nulla,
Quàm inualidæ uires, inualidumq; caput,
Nos precor in cunctis solita pietate periclis
Conserua, & rutili gaudia redde poli.

Dominica Quinquagesimæ.

Audi quæso preces supplex pater optime nostras,
Sordibus absterfis noxia pelle procul.

Dominica Inuocauit.

Tu scelere offensus pater accipe uota precantum,
Et ueniat noster in tua sancta dolor,
Nam peccasse pudet, tu tolle flagella benignus,
Que peperit famulus lubrica uita tuus.

Dominica Reminiscere.

Magne pater diuim, proprium est cui parcere semper,
Nomen inexhausta qui pietatis habes,

Non

Non uis ut pereat peccator crimine meritus,
Conuersus uiuat, uis benedicte magis,
Parce igitur culpis, & quæq; libidine turpi,
Irrepere animis te miserante cadant.

Dominica Oculi.

Quæsumus alme parens tu respice uota piorum,
Subq; tuis alis plebs tua tuta cubet.

Dominica Lætare.

O pater ex nostris qui iustè adfligimur ausis,
Et quos infandum trudit ad ima scelus,
Da precor absterfis diuina palatia culpis,
Vt tuus aeterno tempore duret honor.

Dominica Iudica.

Conditor alme tuum qui nostra ob crimina gnatum,
Vt nos eriperes è Phlegetonis aquis,
Sponte sua nostra tolerantem incommoda uita,
Passus es horrenda morte subire crucem,
Fac ubi putre cubat tumulo post fata cadauer,
Migret in æthereas spiritus ipse domos.

Domi

Dominica Palmarum.

Rex hominum, & summi soboles aeterna parentis,
Pro nostra ueniens Christe salute mori,
Qui subis ærumnas mortali in corpore nostras,
Pro nobisq; ferens uulnera, tela, crucem,
Impia qui proprio purgasti sanguine secla,
Mersa luto scelerum quæ iacuerunt diu.
Tu nostri miserere Deus, miserere tuorum,
Te dignum nostris fletibus esse sine,
Per madefacta precor tua uulnera mitis adesto,
Ne timeant Stygios conscia corda lupos.
Tu nos Christe tuus, tu nos defende sub alis,
Abluat effusus crimina nostra cruor.
Tu uita, salus, portus, medicina, triumphus,
Tu satis es nobis, te sine nulla salus.

Dominica Paschæ.

Summe parens ad regna tuo qui cœlica gnato,
Deuicto mortis principe pandis iter,
Quis pius aspiras lachrymas & uota precorq;
Implere ut liceat, tu Deus adfer opem.

Quali modo geniti,

Da pater omnipotens, ut qui Paschalia festa
Et Christi letos egimus usq; dies,
Da precor ut nostris sint consona pectora uerbis,
Et quod uerba docent, id quoq; facta probent.

Misericordia Domini.

Sancte parens humili qui perdita secula gnato,
Erigis, è populo tristitia deme tuo,
Et quos perpetua rapuisti è carcere mortis,
Hos fac aeterna pace bonisq; frui.

Dominica Iubilate.

Qui miserum reuocas à crimine Christi popellum,
Et uerum uero lumine pandis iter,
Christigenis concede tuis, tua uota sequantur,
Quæq; tuo uerbo sunt inimica, negent.

Dominica Cantate.

Qui facis unanimum concordie pectore plebem,
Et Christi geminos uerba subire polos,
Quodq; iubes concede tuis id amare popellis,
Et tua quæ spondes poscere uota lubens,
Mundanâ inter res ut sint pectora nostra,
Fixa ubi sunt summo gaudia uera polo,

Vocem

Vocem Iucunditatis.

O Deus, unde fluit rerum sarrago bonarum,
Porrige supplicibus numina sancta tuis.
Vt memores quod sit teneamus te duce rectum,
Teq; gubernante perficiamus idem.

In Ascensu Dominico.

Da pater omnipotens, ut qui caelestibus ausis
Ad caelos gnatum credimus isse tuum,
Dum manet in terris putre & mortale cadauer,
Viuat Olympiacis spiritus ipse choris.

Dominica Exaudi.

Sit pater in nobis semper tua sancta uoluntas,
Et tibi fac dignas pangere corde preces.

Dominica Pentecostes.

O Pater omnipotens, qui credula corda tuorum
Conciliis rutilo pneumatis igne sacri.
Aethereum nostris iubar implue sensibus illud,
Cætus Apostolicus quo solidatus erat,
Vt rectum semper mens cogitet, osue loquatur
Atq; operi dinam spiritus addat opem.

Dominica

Dominica Trinitatis.

Summe Deus triadem puro qui pectore sanctam
Donasti famulis credere posse tuis.
Et monadem lachrymis in maiestate profusis,
Poplite & inflexo numina scire Dei.
Vt fidei inuicto firmatos robore sanctæ,
Que sumus à cunctis nos tneare malis.

Dominica prima.

Magne parens in te sperantum maxima uirtus,
Quin patula nostras accipis aure preces
Nam sine te frustra mortales cura remordet,
Hic ubi diuina destituuntur ope,
Te duce fac leges implere fideliter omnes.
Quapropter superam tu pius adfer opem.
Intrepidi ut Christi possimus adire tribunal,
Et post fata sacro uiuere in Elhsio.

Dominica secunda.

O pater omnipotens celsi fabricator Olympi,
Munia fac aures nostra mouere tuas.
Sit timor in nobis, & amor, sit gloria uirtus,
Magnificè nomen fac celebrare tuum.
Nunquam etenim abs te aliquis non exauditus abiuit,
Quem tibi cælestis numine iunxit amor.

E Dominica

Dominica III.

Sancte Parens in te sperantium uita salusq;
Et custos plebis spesq; decusq; tuæ,
Quo sine nil ualidum, nil sanctum permanet unquam.
Implue tu nobis cum pietate fidem,
Vt duce te mundi commercia uana perosi.
Intret in æternas spiritus ipse domos.

Dominica IIII.

O pater omnipotens mundi tu dirige cursus,
Te duce sit nobis pax bona, uita, salus.
Fac pariat fidei sanctos Ecclesia fructus,
Te duce tranquillos uiuat agatq; dies.

Dominica V.

Omnipotens, eterne Deus, qui sponte parasti
Dilectis famulis cœlica regna tuis.
Viuificum nostris infundito cordibus ignem,
Nostris synceran sensibus adde fidem,
Vt te laudantes celebri super omnia cantu,
Promissis liceat semper adesse tuis.

Dominica VI.

Heus age uirtutum cultor, bona cuncta gubernas,
Quq; sub his astris optima queq; creas,

Inseri

Insere pectoribus cœlestia numina nostris.
Crescat & in nobis fac precor alma fides,
Vt bona quæ dederis, foueas & numine sacro,
Quæ data sunt serues, & pietate colas.

Dominica VII.

Summe parens, cuius nulla in re fallitur ordo,
Omnia ab arbitrio stantq; cadentq; tuo,
Fac precor à nobis, ut noxia queq; repellas,
Et bona quæ profunt reddito cuncta pijs.

Dominica VIII.

Pneuma tuum largire sacrum pater optime nobis.
Implue uiuificum in pectora nostra iubar.
Fac age quid rectum, quid sanctum, quid uè decorum,
Mens capit, & promunt guttura, facta probant,
Vt sine te nullam qui uiuere possumus horam,
Exigere indultos te duce præbe dies.

Dominica IX.

Vota Deus facili pia quæ sumus aure capesse,
Et nostræ ueniant in tua sancta preces,
Supplicibusq; tuis ut præstes dona cupita,
Fac tibi quæ placeant, poscere semper opes.

E a Dominica

Dominica Decima.

Summe pater, cuius diuina potētia fulget,
Parcendo, ad geminos & bonitate polos,
Fac tua manūscat nostro censura peccatu,
Gratia sit famulis conciliata tuis,
Ad tua supplicibus currentes numina uotis,
Fac post æthereas fata subire domos.

Dominica XI.

Alme parens, fidei fons, & pietatis origo,
Qui populo adspiras uota precesq; tuo,
Fac tua nos foueat pietas, tu crimina purga,
Et duce te lapsis gratia præstet opem,
Conscia quas meruit mens nostra, abradito culpas,
Vt nostræ ueniant in tua regna preces.

Dominica XII.

O pater omnipotens de cuius munere uenit,
Vt tibi credentes congrua dona serant.
Ad tua nos lachrymis fac currere uota profusis,
Præcludant nostram scandala nulla uiam.

Dominica XIII.

Da pater, ut sanctum plebs credula spiret amorem,
Crescat & in famulis spesq; fidesq; tuis.

Et

Et tua ut illustri capiamus uota triumpho,
Fac quæ decernis semper amare lubens.

Dominica XIII.

Stet tua sancte Parens Ecclesia pace perenni,
Et Duce te inuicta sit solidata basi.
Nam sine te languent humano in corpore uires,
Et rumpunt uigiles stamina nostra Decæ.
Quæsumus adfer opem, fac noxia quæq; repellas,
Et nostra auxilijs dirige uota tuis.

Dominica XV.

Sit Deus alme tua pietate Ecclesia munda,
Et plebs auxilio sit solidata tuo,
Et quia salua potest sine te consistere nunquam,
Semper eam stabilem numine redde tuo.

Dominica XVI.

Nos pie præueniat tua gratia, nosq; sequatur,
Vt sanctum in nobis semper abundet opus.

Dominica XVII.

Da Deus infernæ contagia dira cohortis,
Et fugere humani spurca uenena luti.

E 3

Vt

*Vt tua sincera sectemur dogmata mente,
Fac letum in superis tempus habere choris.*

Dominica XVIII.

*Dirigat omnipotens pietas tua pectora nostra,
Nam sine te, nihil est, posse placere tibi.*

Dominica XIX.

*Cuncta Deus nobis aduersa exclude benignus.
Adsis supplicibus rex benedictæ tuis.
Vt positi pulsus in libertate procellis,
Quæ tua sunt superum uota sequamur ope.*

Dominica XX.

*Quæsumus alme Pater populo largire fideli,
Et sine sorde animos, & sine lite dies.
Vt simul offensa & macula purgatus ab omni,
Supplice te semper excolat ore Deum.*

Dominica XXI.

*Te pater omnipotens deuoto quæsumus ore,
Custodi plebem pro pietate tuam.
Libera ut in cunctis te sit custode periculis,
Et tibi synceras saluat agatq; preces.*

Das

Dominica XXII.

*Spes nostra & uirtus, scutum munimen, asylum,
Publica Christigenum suspice uota Deus,
Qui pietate uales, da cum uirtute potiri,
Quod petimus susa credula turba prece.*

Dominica XXIII.

*Ablue queso tui pater ô delicta popelli,
Quæ genus humanum sub sua iura trahunt,
Vt peccatorum deterfis te duce uinclis,
Possimus rutili regna subire poli.*

Dominica XXIII.

*Quæsumus omnipotens tua gratia, uelle tuorum
Excitet, & nostrum numine firmet opus,
Vt fidei fructus solida hic pietate ferentes,
Postmodo cœlestem percipiamus opem.*

Dominica XXV.

*Huc ades alme parens, tua magna potentia tecum,
Qua phlegetontiacos obruis ipse Deos,
Quæsq; tua plebi clemens prouiseris olim,
Vsq; tua sinem gratia seruet opes.*

E 4 PRO

Pro Ecclesia.

Ad te conscendant nostri pie Christe precatus,
Atq; tuis famulis omne repelle malum.

Pro pace.

Qui dator es pacis, custos rex Christe & amator,
Qui potes optate ferre salutis opem,
A cunctis defende tuos turbisq; malisq;
Vt duce te, hostilis sint procul arma uiri.

Pro castitate.

Vre tui sancto diuini numinis igne,
Et renes nostros, cordaq; nostra Deus,
Vt tibi & integro placeamus corpore semper,
Et mens in cultu casta sit usq; tuo.

Precatio Matutina.

O Deus, humane spes unica & optima turbae,
Qui sine fine manes principioq; cares.
Non auerte tuos, quibus omnia cernis ocellos,
Sed nos à cunctis protege quæso malis.
Respice me miserum cæli fabricator & orbis,
Me reges per totum pro pietate diem.
Tu mihi sis clypeus, robur, solamen, asylum,
Tu solus famulos pace beare potes.
Me totum commendo tibi, tibi fidere tutum est.

Te

Te penes & solum uita salusq; manet.

O Deus, ô rerum Pater, ô rex inclyte Christe,
Fac tibi sincero corde placere queam.
Vtq; tui maneam studiosus nominis, atq;
Discam mundanas spernere delicias.
Vtq; tibi toto possim confidere corde,
Et fac ne saeuo pressus ab hoste cadam.

Precatio Vespertina.

Tu mentis nostras illustra quæsumus umbras,
Insidias noctis Christe repelle procul.
Nos salua & lucem nobis concede perennem,
Et benedic populum rex benedicte tuum.
Me tibi commendo, tibi me iam porrigo Christe
Clemens tu famulum protege quæso tuum.

TRIUMPHVS CHRIS- ti Heroicus.

CVM faber astrorum mortis pateretur acerbum,
In cruce supplicium, sese non posse dolores
Ferre Creatoris, mundus clamabat, & astra,
Igniuomi solis, lumen nox abstulit atra,
Contremuit tellus, scopuli, rupesq; dehiscunt,
Et quid opus multis elugebant cuncta creata,

E

;

Res

Rex cæli ut Christus Phlegontis regna subiuit,
Princeps regali Pluto prospexit ab aula.
Ad sua dum sensit concurrere limina Christum,
O socij exclamat, iam tempus sumere tela.
Quandoquidem hic sanie perfusus membra propinquat,
Prædaturus opes nostras umbrasq; animasq;
Scandite tecta alacres, hostemq; a limine telis
Arcete obiectis, multa & compage ferarum,
Regalem interea nos hic tutabimur armis
Obicibus crebris, & duris uectibus aulam.
Agmine facto illi summa ad fastigia currunt,
Vocibus horrissonis & tecta & mœnia complent,
Ecce autem Christus per tetra silentia rupit.
Lumine sydereo, claraq; in luce refulsit.
Heus agite umbrarum proceres, attollite portas,
Portarum seras & magnos demite uectes.
Quid miseri audetis contra capere arma tonantem,
Hic ago rex uester, frustra est obsistere regi.
Hæc ubi dixisset, subitus pauor occupat omnes,
Turmatim effugiunt, ululatus aëra complent,
Nec mora, cum sonitu postes cecidere solutis,
Cardinibus, magnamq; dedit collapsa ruinam
Ianua, & amittunt concussa palatia Christum.
Obstulit prior ipse Charon, seq; abdit in ulua,
Et canis obstupuit claudens tria Cerberus ora.
Gorgones Harpyiaq; tremunt, pauet ipsa Megea,

Theo

Thesiphone, Aleto, perculse luce molesta
Ultrices, dira, furia, parcaq; sorores,
Et quid multa: silent gemitus, tormenta, dolores,
Quo simul ingreditur Christus, tremere omnia circum.
Sed gaudent animæ sanctæ manesq; piorum,
Primus Adam ante alios, palmas ad sydera latus
Extulit, & Dominum deuota est uoce precatus:
Expectate uenis miseris ô sancte redemptor,
Da requiem finemq; malis, ser ad astra redemptos.
Sic pater Habramus, puer Isacus atq; Iacobus,
Procedunt alacres, iuxta formosus Ioseph,
Et Moses sanctus, & uita insignis Aaron,
Et Iosue inuictus, reliqui Regesq; Ducesq;
Et patriæ uindex Machabæus origine iudas,
Inde alij patres fama super æthera noti.
Candidus ille chorus Christum reuerenter adorat,
Regius ante alios uates notissima proles,
Stirpis Iesseæ cytharam tangebatur eburno
Pectine, & ad numeros una omnes uoce precati,
Dulce melos pangunt concordî carmine uates.
Ante alios iuuenis qui Christum nuper ad undas
Tinxerat, hic lætis concentibus agnifer ibat.
Salue herebi uictor, domitor, salue inclyte mortis
Destructor, domitor, salue ô fortissime uindex
Amisse uitæ, Salue ô spes una salutis,
Aspice plasma tuum sancte & uenerande creator,

Et

Et post tot gemitus nos duc ad regna polorum.
Tum Christus uerbis animas adfat ur amicis:
Ponite corde metum, tristes secludite curas,
Ipse ubi tempus erit uos ad mea regna reducant.
Hec dicens fractis portarum molibus intrat
Horrendi ditis regnum, quem protinus inde
Extractum uinclis & carcere frenat opaco,
Horrendum ille tonans nequicquam palpitat artus,
Immordetq; feras indignaturq; teneri.
At Deus ille Stygis domitor Phlegetonte relicto,
Intulit Elyfio raptos de carcere patres.
Hinc redit à tumulo rediuiuus, peruigil ipsum
Miles ubi clausum studio seruabat inani,
Quos tremor attonitos sic fecerat, ut neq; dictis
Auderent contra aut sumptis insurgere telis:
Sed Solymam ingressi magnis terroribus urbem,
Surrexiffe aiunt magno cum robore Christum.
Interea sese uite reperator amicis.
Discipulisq; suis rediuiuum praeiuit, & post
Quadraginta dies caelestia regna reuifit.
Quem mox uenturum rursus expectamus ab alto
Arbiter ut iusta cunctis det praemia lance.

Tropheum Christi.

Rex ergo noster Christus super omnia regnat,
Et ueluti quendam belli statuere Trophaea.

Magna

Magnanimi Graium proceres, regesq; Latini,
Sic Christus statuit celebris uictoria pugnae
Signa suae, signa aeternos mansura sub annos.

Cruce.

Arboris ipse cruce[m] posuit uenerabile lignum,
De cuius ramis fractis ceruicibus huius,
Vincli dependent oculis turgentibus hostes.

Pluto.

Ante alios Stygius Pluto de stipite pendet,
Arcubus attritis, telis, laqueis, pedicisq;.

Mors.

Hinc alia mortis de stipite pendet imago
Pallida, caca, ferox, elinguis, frigore torpens,
Dentibus excusis, & truncis naribus ora
Horrida commonstrans & hiantia guttura late.

Infernus.

Gronde alia inferni dirupti ianua pendet,
Postibus attritis, cum cardinibusq; serisq;.

Mila

**Mala Conscientia,
Ira Dei.**

*Fronde alia ira Dei, & sibi mens male conscia pendent,
Omnia quæ Christi roseo sunt tersa cruore.*

Chyrographum.

*Fronde alia patri primæui syngrapha pendent,
Dilaniata modis miseris, extinctaq; prorsus.*

Mundus.

*Tandem sordifluus ualido de stipite mundus,
Plenus disidijs, & multo crimine pendet.
Et uarie pompæ, & crudelia facta tyrannum.*

Victoria Christi.

*Hos hominum Christus seuos absorbit hostes,
Vt neq; iam possint ultra damnare fideles.
His equidem tentare datum, sed uincere nostrum est,
Id quoq; per Christum, cuius uictoria nostra est,
Cum patre, qui æternum sancto cum flamine regnat.*

[AMEN.]